

ΟΣΚΑΡ ΣΤΡΑΟΥΣ

Ο ΟΓΔΟΝΤΑΡΗΣ ΒΑΣΙΛΗΑΣ ΤΟΥ ΒΑΛΣ

Υπό Α. WILLEMETZ

Τώρα τελευταία γιόρτασαν τὰ ὀγδόντα χρόνια τοῦ Ὁσκαρ Στράου, Ὅπως λοιπὸν ἡ μουσική του, ἔτσι κι' ὁ μέγας αὐτὸς συνθέτης εἶναι καὶ θὰ μείνει αἰώνια νέος. Γεράματα αἰσθάνεται κανεὶς ὅταν δὲ μπορεῖ πᾶ νὰ νιώθῃ ἀγάπη, δηλαδὴ νὰ αἰσθάνεται τὸν πόθο νὰ δημιουργήσῃ. Ἐνῶ ἡ ζωτικότητα τοῦ Ὁσκαρ Στράου εἶναι θαυμαστή, ὑπερφυσική.

Μόλις τέλειωσε τὴν τελευταία του ὄπερέττα, δὲ σκέφτηκε, παρὰ πῶς θὰ γράφει μιὰ ἄλλη καινούρια. Ἡ Θεία Πρόνοια τὸν προίκισε καὶ τοῦ χάρισε ὅλα τὰ θεία δῶρα της, ἀκόμα καὶ τὴ δυνατότητα νὰ εἶναι πανταχοῦ παρῶν.

Χτὲς ἔδωσε ἓνα ρεσιτάλ στὸ Λονδίνο, αὔριο θὰ διευθύνει τὴν ὄπερέττα τοῦ «Τερεζίνα» στὴ Ζυρίχη, μετὰ δυὸ μέρες θὰ πετάξει γιὰ τὴ Νέα Ὑόρκη ἢ Φιλαδέλφεια, γιὰ νὰ δηγήσῃε στὴ δόξα τὸ «Σοκολατέينو του Στρατιώτη». Μὰ ἡ χώρα τῆς προτίμησής του εἶναι ἡ Γαλλία ἢ ἀγαπημένη κι' εὐνοομένη του γωνιά εἶναι τὸ Παρίσι, γιὰτὶ πραγματικά ἐκεῖ εἶναι, ὅπως τὸ εἶπε κι ὁ Μπωντελαίρ: «Τὰ χρώματα, τ' ἀρώματα κι' οἱ ἦχοι ποῦ ἀνηχοῦνε». Ὑστερα ἀπὸ τὸν Γιόχαν Στράου, πατέρα καὶ γιό, ὁ Ὁσκαρ Στράου εἶναι ὁ βασιλεὺς τοῦ Βάλς. Εἶναι ἡ ἰδιοκτησία του: Ὁνειρῶδες Βάλς, Τρία Βάλς, Τὸ Τελευταῖο Βάλς καὶ τὸ Πρῶτο Βάλς.

Αὐτὸ εἶναι ποῦ τὸν ἐμπνέει πάντα, τὸν αἰχμαλωτίζει, τὸν μαγεύει, τὸν καταγοητεύει, καὶ ποῦ ἔρχεται ὀρμητικὸ κάτω ἀπὸ τὰ δάχτυλά του καὶ κάνει ν' ἀνατριχιάζει τὴν ψυχὴ τῶν βιολιών του, καὶ τοῦ ἐμπνέει τὰ πιὸ εὐτυχιομένα μοτίβα του.

Αὐτὸ τὸ ἀθάνατο βάλς, ποῦ εἶναι ἓνας ἀπὸ τοὺς πιὸ θεϊκοὺς τόνους τοῦ ἔρωτα καὶ τῆς ἁρμονίας. Ποῦ πρῶτο αὐτὸ προκάλεσε τὴν προσέγγιση τῶν ἐρωτικῶν ζευγαριῶν, τὴν ἔνωσι τῶν δύο φύλων, ποῦ ἀποκάλυψε τόσα καὶ τόσα αἰσθήματα καὶ συνέδεσε τόσες τύχες!

Μεθυστικά, περιπαθές, μαγευτικὸ, μᾶς συνεπαίρνει μέσα στὸ στεροβιλισμό του, μᾶς φέρνει τὸν Ὀλιγο, κάνει τὶς καρδίε μας νὰ χτυπᾶνε, μᾶς στροβιλιζει γορζιζοντάς μας καὶ τὸ νοῦ μαζί μὲ τὸ κορμί. Κι' αὐτὸ ἀκριβῶς εἶναι ποῦ μᾶς ἐλθγει, πὸ πειστικά καὶ πὸ ζωντανά, τὸ τί εἶναι ὀλόκληρη ἢ ἀθάνατη νιότη τοῦ Ὁσκαρ Στράου.

Τὸ ἀθάνατο Βαλοσκι, ποῦ μετρίεται σὲ τρεῖς χρόνους, καὶ κλείνει μέσα του τὰ περασμένα, τὰ παρόντα καὶ τὰ μέλλοντα, γιὰτὶ κι' αὐτὸ μὲ τὴ σειρά του ἐξασφάλισε τὸ προνόμιο τῆς ἀθανασίας καὶ τῆς αἰωνιότητος.

Μετάφραση: Γ. Π.